Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 3950/92

av den 28 december 1992

om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

(EGT L 405, 31.12.1992, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Council Regulation (EEC) No 748/93 of 17 March 1993 (*)	L 77	16	31.3.1993
►M2	Rådets förordning (EEG) nr 1560/93 av den 14 juni 1993	L 154	30	25.6.1993
►M3	Kommissionens förordning (EG) nr 647/94 av den 23 mars 1994	L 80	16	24.3.1994
►M4	Rådets förordning (EG) nr 1883/94 av den 27 juli 1994	L 197	25	30.7.1994
►M5	Kommissionens förordning (EG) nr 630/95 av den 23 mars 1995	L 66	11	24.3.1995
►M6	Rådets förordning (EG) nr 1552/95 av den 29 juni 1995	L 148	43	30.6.1995
►M7	Kommissionens förordning (EG) nr 635/96 av den 10 april 1996	L 90	17	11.4.1996
►M8	Kommissionens förordning (EG) nr 1109/96 av den 20 juni 1996	L 148	13	21.6.1996
►M9	Kommissionens förordning (EG) nr 614/97 av den 8 april 1997	L 94	4	9.4.1997
►M10	Kommissionens förordning (EG) nr 903/98 av den 28 april 1998	L 127	8	29.4.1998
►M11	Rådets förordning (EG) nr 551/98 av den 9 mars 1998	L 73	1	12.3.1998
►M12	Kommissionens förordning (EG) nr 751/1999 av den 9 april 1999	L 96	11	10.4.1999

Ändrad genom:

►A1	Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(anpassad genom rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG)	L 1	1	1.1.1995

Anm.: I denna konsoliderade utgåva förekommer hänvisningar till den europeiska omräkningsenheten och/eller ecun. Från och med den 1 januari 1999 skall båda benämningarna förstås som hänvisningar till euron — rådets förordning (EEG) nr 3308/80 (EGT L 345, 20.12.1980, s. 1) och rådets förordning (EG) nr 1103/97 (EGT L 162, 19.6.1997, s. 1).

(*) Denna rättsakt finns inte publicerad på svenska.

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 3950/92

av den 28 december 1992

om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]), och

med beaktande av följande:

Genom rådets förordning (EEG) nr 856/84 av den 31 mars 1984 om ändring av förordning (EEG) nr 804/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ([3]), infördes ett tilläggsavgiftssystem från och med den 2 april 1984 inom den nämnda sektorn. Syftet med detta system, som infördes för en nioårsperiod och som upphör att gälla den 31 mars 1993, var att minska obalansen mellan tillgång och efterfrågan på marknaden för mjölk och mjölkprodukter och de därmed sammanhängande strukturella överskotten. För att uppnå en bättre balans på marknaden, kommer systemet att behövas även i framtiden. Det bör därför tillämpas i ytterligare sju på varandra följande tolvmånadersperioder som börjar löpa den 1 april 1993.

För att fullt ut utnyttja de erfarenheter som förvärvats inom detta område och för att förenkla och förtydliga på ett sådant sätt att producenternas och övriga berörda parters rättssäkerhet tryggas, bör de grundläggande bestämmelserna om nämnda tilläggsavgiftssystem med förlängd tillämpningsperiod fastställas i en separat förordning, vidare bör deras omfattning och mångfald minskas, och rådets förordning (EEG) nr 2074/92 av den 30 juni 1992 om införandet av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ([4]), antagen av rådet som en interimsåtgärd, och förordning (EEG) nr 857/84 av den 31 mars 1984 om allmänna tillämpningsföreskrifter för den avgift som avses i artikel 5c i förordning (EEG) nr 804/68 inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter ([5]) bör båda upphävas, utan att detta påverkar de skyldigheter och åtaganden som följer av nämnda förordning.

Det är nödvändigt att bibehålla den metod som antogs 1984, enligt vilken en avgift läggs på sådana kvantiteter mjölk som samlats in eller sålts för direkt konsumtion och som överstiger en viss garantitröskel. Nämnda tröskel uttrycks för varje medlemsstat som en total garantikvantitet, som summan av de individuellt tilldelade kvantiteterna för både leveranser och försäljning till direkt konsumtion inte får överstiga. Kvantiteterna fastställs för de sju perioderna från och med den 1 april 1993 med hänsyn till de olika faktorer som hänför sig till det tidigare systemet.

För att beakta de svårigheter som skapades för vissa medlemsstater vid införandet av ett system för styrning av mjölkproduktionen inrättades en gemenskapsreserv när systemet började tillämpas. För att tillgodose vissa medlemsstaters och vissa producenters särskilda behov har nämnda reserv ökats vid ett flertal tillfällen. Mot bakgrund av denna erfarenhet bör de olika delarna av gemenskapsreserven inbegripas i de totala garantikvantiteterna och reserven avskaffas.

([1]) EGT nr C 337, 31.12.1991, s. 35.
([2]) EGT nr C 94, 13.4.1992, s. 101.
([3]) EGT nr L 90, 1.4.1984, s. 10.
([4]) EGT nr L 215, 30.7.1992, s. 69.
([5]) EGT nr L 90, 1.4.1984, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 817/92 (EGT nr L 86, 1.4.1992, s. 85).

▼B

I samband med reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken har rådet beslutat att slutgiltigt fastställa nivån på de totala kvantiteter som skall gälla under den första av de två tolvmånadersperioderna, särskilt mot bakgrund av en rapport om marknadssituationen som kommissionen skall lägga fram innan var och en av dessa perioder börjar att löpa.

Om någon av de totala garantikvantiteterna överskrids blir konsekvensen för medlemsstaten att avgiften måste betalas av de producenter som bidragit till överskridandet. Avgiften för leveranser och försäljning för direkt konsumtion bör fastställas till 115 % av riktpriset på mjölk. Det är inte längre motiverat med skilda avgifter när producenterna befinner sig i en jämförbar situation vad beträffar beräkningen av avgiften.

För att förvaltningen av systemet skall förbli tillräckligt flexibel bör det vara möjligt att jämna ut individuella överskott genom att fördela dem på samtliga individuella referenskvantiteter av samma slag inom en medlemsstats territorium. När det gäller leveranser, som utgör nästan samtliga saluförda kvantiteter, är det på grund av behovet att säkerställa att avgiften tillämpas fullt ut inom hela gemenskapen i princip motiverat att även fortsättningsvis låta medlemsstaterna välja mellan två metoder för att jämna utöverskridanden av de individuella referenskvantiteterna, med hänsyn till de olika strukturerna för mjölkproduktionen och uppsamlingen. I detta sammanhang bör medlemsstater ges befogenhet att inte omfördela outnyttjade referenskvantiteter vid utgången av en period vare sig på nationell nivå eller mellan uppköpare och att använda den del av det uppburna beloppet som överstiger den avgift som skall betalas till finansiering av nationella omstruktureringsprogram eller till att återbetala beloppet till vissa producentkategorier eller producenter som befinner sig i en extraordinär situation.

För att undvika långa dröjsmål mellan uppsamling och erläggande av avgiften som förekommit tidigare och som inte är förenliga med systemets syfte, bör det fastställas att uppköparna, som förefaller ha de bästa möjligheterna att vidta de åtgärder som krävs, skall betala avgiften och att de i sin tur ges de möjligheter som krävs för att uppbära avgiften från de betalningsskyldiga producenterna.

Den individuella referenskvantiteten bör definieras som den kvantitet som är disponibel, oavsett eventuella kvantiteter som upplåtits tillfälligt, den 31 mars 1993, den dag då den nionde av de inledande tillämpningsperioderna för avgiftssystemet löper ut. Det bör fastställas principer för eller bestämmelser enligt vilka nämnda kvantitet skall eller får minskas eller ökas enligt systemet med förlängd tillämpningstid.

Enligt bestämmelserna om fastställande av de individuella referenskvantiteterna bör följaktligen hänsyn tas till de producenter som provisoriskt har tilldelats en viss kvantitet inom ramarna för det tidigare systemet.

Det råder enighet om att tillämpningen av systemet för att reglera mjölkproduktionen inte får äventyra omstruktureringen av jordbruksföretag inom det territorium som förut utgjorde Tyska demokratiska republiken. På grund av de svårigheter som uppstått, är det nödvändigt att under ytterligare en period tillämpa den flexibilitet som infördes i systemet för detta territorium, samtidigt som det säkerställs att endast detta territorium drar fördel av nämnda flexibilitet.

Referenskvantiteter för leveranser och direktförsäljning bör anpassas så att de återspeglar ekonomiska realiteter och en producent bör därför ha rätt att få en referenskvantitet ökad eller inrättad vid motsvarande minskning eller avskaffande av en annan på villkor att hans begäran är vederbörligen motiverad av nödvändigheten att ta hänsyn till förändringar av hans avsättningsbehov.

Erfarenheten har visat att tillämpningen av detta system förutsätter att det finns en nationell reserv som tillförs alla de kvantiteter som av något skäl inte, eller inte längre, är tilldelade individuellt. En medlemsstat kan behöva ha referenskvantiteter disponibla för att hantera särskilda situationer som definieras enligt objektiva kriterier. Den börha befogenhet att i detta syfte fylla på sin nationella reserv, särskilt efter en linjär minskning av samtliga referenskvantiteter.

▼B

Det har visat sig att de tillfälliga upplåtelser av individuella referenskvantiteter som vissa medlemsstater har medgivit utgör en förbättring av systemet. Denna möjlighet bör följaktligen utvidgas till att gälla för samtliga producenter. Genomförandet av denna princip bör emellertid inte hindra ytterligare strukturella förändringar och anpassningar och inte heller underskatta svårigheterna i samband med förvaltningen härav.

I samband med införandet av tilläggsavgiftssystemet 1984 fastställdes principen att när ett jordbruksföretag såldes, utarrenderades eller överläts genom arv, överfördes motsvarande referenskvantitet till köparen, arrendatorn eller arvingen. Detta ursprungliga beslut bör inte ändras. Nationella bestämmelser för att skydda parternas rättmätiga intressen bör tillämpas för alla slags överlåtelser, i den händelse att parterna inte är överens.

För att fortsätta omstruktureringen av mjölkproduktionen och förbättra miljön bör vissa undantag från principen att knyta referenskvantiteter till företag utvidgas och medlemsstater bör ges befogenhet att fortsätta att tillämpa nationella omstruktureringsprogram och att åstadkomma en viss grad av rörlighet för referenskvantiteter inom ett visst geografiskt område på grundval av objektiva kriterier.

Syftet med den avgift som avses i denna förordning är att stabilisera marknaden för mjölkprodukter. De intäkter som uppstår till följd av bestämmelserna i denna förordning bör följaktligen användas till att finansiera kostnader inom mjölksektorn.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Under sju nya på varandra följande tolvmånadersperioder, som börjar löpa den 1 april 1993, skall producenter av komjölk betala en tilläggsavgift för sådana kvantiteter mjölk eller mjölkekvivalent som levereras till en uppköpare eller säljs direkt för konsumtion under den aktuella tolvmånadersperioden och som överstiger en viss kvantitet som skall fastställas.

Avgiften skall vara 115 % av riktpriset på mjölk.

Artikel 2

1. Avgiften skall betalas för samtliga kvantiteter mjölk eller mjölkekvivalent som saluförs under den aktuella tolvmånadersperioden och som överstiger den aktuella kvantitet som avses i artikel 3. Den skall delas mellan de producenter som bidragit till överskottet.

Sedan de outnyttjade referenskvantiteterna eventuellt har omfördelats skall, i enlighet med medlemsstatens beslut, producenternas andel av den avgift som skall betalas fastställas antingen på uppköparnivå, på grundval av det överskott som återstår sedan de outnyttjade referenskvantiteterna har fördelats i proportion till varje producents referenskvantiteter, eller på nationell nivå, på grundval av överskottet i proportion till varje enskild producents referenskvantitet.

2. Vad beträffar leveranser skall den avgiftsskyldige uppköparen, före ett datum och i enlighet med närmare bestämmelser som skall fastställas, betala det belopp han är skyldig till det behöriga organet i medlemsstaten och dra av detta från det mjölkpris som betalas till de producenter som är skyldiga att betala avgiften eller, om detta inte är möjligt, ta ut avgiften på annat lämpligt sätt.

Om en uppköpare helt eller delvis ersätter en eller flera uppköpare, skall hänsyn tas till de individuella referenskvantiteter som finns disponibla för producenterna under återstoden av den innevarande tolvmånadersperioden, minus de kvantiteter som redan levererats, med beaktande av deras fetthalt. Samma regler skall gälla när en producent övergår från en uppköpare till en annan.

▼B

Om de kvantiteter som en producent har levererat överstiger hans referenskvantitet, skall uppköparen ha befogenhet att, i enlighet med närmare bestämmelser som fastställts av medlemsstaten, som ett förskott på den avgift som skall betalas, dra av ett belopp från mjölkpriset för varje leverans från denne producent som överstiger hans referenskvantitet.

3. Vad beträffar direktförsäljning skall producenten betala den avgift han är skyldig till det behöriga organet i medlemsstaten, före ett datum och i enlighet med bestämmelser som skall fastställas.

4. Om det uppburna beloppet är större än den avgift som skall betalas, får medlemsstaten använda överskottet till att finansiera de åtgärder som avses i artikel 8 första strecksatsen eller omfördela det till producenter som tillhör de prioriterade kategorier som definierats av medlemsstaten på grundval av objektiva kriterier, som skall fastställas närmare, eller till producenter som är utsatta för särskilda omständigheter som uppstått till följd av en nationell bestämmelse som inte har något samband med detta system.

▼M2

Artikel 3

1. Summan av de individuella referenskvantiteterna av samma typ får inte överskrida motsvarande total kvantitet för varje medlemsstat.

▼M6

2. Följande totala kvantiteter fastställs utan att det påverkar en eventuell revision i ljuset av den allmänna situationen på marknaden och särskilda villkor som föreligger i vissa medlemsstater.

▼M12

Medlemsstater	Leveranser	Direktförsäljning
Belgien	3 140 696	169 735
Danmark	4 454 640	708
Tyskland (1)	27 767 036	97 780
Grekland	629 817	696
Spanien	5 457 564	109 386
Frankrike	23 793 932	441 866
Irland	5 236 575	9 189
Italien	9 698 399	231 661
Luxemburg	268 098	951
Nederländerna	10 991 900	82 792
Österrike	2 393 979	355 422
Portugal	1 835 461	37 000
Finland	2 394 528	10 000
Sverige	3 300 000	3 000
Förenade Kungariket	14 373 969	216 078

(1) Varav 6 242 180 ton till leveranser till producenter inom de nya delstaternas territorium och 11 187 ton till direktförsäljning i de nya delstaterna.

▼M6

Ökningen av de totala kvantiteterna för Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrike, Irland, Luxemburg, Nederländerna och Förenade kungariket beviljas för att möjliggöra tilldelning av ytterligare referenskvantiteter:

— till de producenter som i enlighet med artikel 3a.1 andra streksatsen i förordning (EEG) nr 857/84 (1), hade undantagits från tilldelningen av en särskild referenskvantitet,

(1) EGT nr L 90, 1. 4. 1984, s. 13.

▼M6

— till de producenter som är verksamma i bergsområden, såsom dessa definieras i artikel 3.3 i direktiv 75/268/EEG [1] eller till de producenter som avses i artikel 5 i denna förordning eller till alla producenter.

Ökningen av den totala kvantiteten för Portugal beviljas i första hand för ett bidra till att tillgodose ansökningen om ytterligare referenskvantiteter från producenter vilkas produktion under referensåret 1990 på att märkbart sätt påverkades av exceptionella händelser under perioden 1988-1990 eller sådana producenter som anges i artikel 5.

Ökningen av de totala kvantiteterna såvitt avser leveranser som beviljats för perioden 1993/94 för Grekland, Spanien och Italien förnyas för Spanien och förnyas för perioden 1994/95 för Grekland och Italien. Den totala kvantiteten såvitt avser leveranser för Italien omfattar en reserv på 347 701 ton som, i mån av behov och efter överenskommelse med kommissionen, kan användas för att anvisa referenskvantiteter till producenter som efter att ha fått sina referenskvantiteter indragna har överklagat den nationella förvaltningens beslut och har fått ett förmånligt beslut.

Höjningen av de totala kvantiteterna för de leveranser som beviljats Grekland och Italien för 1994/95 konsolideras från och med 1995/96.

För att kompensera österrikiska ”SLOM”-producenter kan den totala leveransmängden för Österrikes leveranskvot ökas till högst 180 000 ton, att fördelas enligt gemenskapslagstiftningen. Denna reserv skall inte vara överlåtbar och får användas endast för dem vars rätt att återuppta produktionen påverkas genom anslutningen.

För att kompensera finska ”SLOM”-producenter kan den totala leveransmängden för Finlands leveranskvot ökas till högst 200 000 ton, att fördelas enligt gemenskapslagstiftningen. Denna reserv skall inte vara överlåtbar och får användas endast för dem vars rätt att återruppta produktionen påverkas genom anslutningen.

Ökningar av den totala mängden och villkor för tilldelning av individuella referensmängder enligt de två föregående styckena skall beslutas med tillämpning av förfarandet i artikel 11.

▼M2

3. När rådet beslutar om att justera de ovan nämnda totala kvantiteterna efter marknadssituationen skall justeringarna uttryckas som en procentdel av de totala kvantiteter som skulle iakttas under föregående period.

▼B

Artikel 4

1. Den individuella referenskvantitet som är disponibel för jordbruksföretaget skall vara lika med den kvantitet som är disponibel den 31 mars 1993 och skall i förekommande fall justeras för var och en av de aktuella perioderna, så att summan av de individuella referenskvantiteterna av samma slag inte överstiger de motsvarande totala kvantiteter som avses i artikel 3, med hänsyn tagen till eventuella minskningar som gjorts för att överföra individuella referenskvantiteter till den nationella reserv som avses i artikel 5.

▼A1

För Österrike och Finland skall dock den 31 mars 1995 gälla som datum i stället för den 31 mars 1993 och för Sverige skall den 31 mars 1996 gälla som datum i stället för den 31 mars 1993.

▼B

2. För att ta hänsyn till förändringar som påverkar producenternas leveranser och direktförsäljning, skall individuella referenskvantiteter ökas eller införas om producenten inger en vederbörligen styrkt ansökan. Ökningen eller införandet av en sådan referenskvantitet förutsätter en

[1] EGT nr L 128, 19.5.1975, s. 1.

▼B

motsvarande minskning eller indragning av andra referenskvantiteter som producenten förfogar över. Sådana justeringar får inte leda till en ökning av summan av de totalt levererade och direktförsålda kvantiteter som avses i artikel 3 för den berörda medlemsstaten.

Om de individuella referenskvantiteterna ändras definitivt, skall de kvantiteter som avses i artikel 3 justeras i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 11.

3. Om en producent som temporärt har fått en viss individuell referenskvantitet i enlighet med artikel 3a.1 sista stycket i förordning (EEG) nr 857/84 före den 1 juli 1993 kan bevisa, på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt, att han faktiskt har återupptagit direktförsäljning eller leveranser och att hans direktförsäljning eller leveranser under loppet av den föregående tolvmånadersperioden har uppnått en nivå som motsvarar eller överstiger 80 % av den temporära referenskvantiteten skall nämnda referenskvantitet tilldelas honom definitivt. I annat fall skall den referenskvantitet som definitivt tilldelas honom vara lika med den kvantitet som faktiskt levererats eller sålts direkt.

Faktiska leveranser eller faktisk direktförsäljning skall fastställas mot bakgrund av produktionsutvecklingen producentens jordbruksföretag, säsongbetingade förhållanden och eventuella extraordinära omständigheter.

4. När det gäller jordbruksföretag som är belägna inom det territorium som förut utgjorde Tyska demokratiska republiken, får referenskvantiteten tilldelas temporärt för perioden från och med den 1 april 1993 till och med den 31 mars 1994, förutsatt att den kvantitet som således tilldelas inte ändras under nämnda period.

▼M4

För att slutföra omstruktureringen av nämnda företag, skall dock första stycket fortsätta att gälla till utgången av perioden 1997/98.

▼M11

För att slutgiltigt kunna lösa de svårigheter som följer av den ovannämnda omstruktureringen skall tiden för tillämpning av första stycket förlängas med två tolvmånadersperioder från och med utgången av den period som avses i andra stycket.

▼B

Artikel 5

▼M2

Inom ramen för de kvantiteter som avses i artikel 3 får medlemsstaten fylla på den nationella reserven efter en linjär minskning av de individuella referenskvantiteterna för att bevilja tilläggskvantiteter eller särskilda kvantiteter till producenter som fastställs enligt objektiva kriterier i samförstånd med kommissionen, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 3.2 andra och tredje stycket.

▼B

Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 6.1 skall referenskvantiteter som är disponibla för producenter, som inte har salufört mjölk eller andra mjölkprodukter under en tolvmånadersperiod, överföras till den nationella reserven och får omfördelas i enlighet med första stycket. Om producenten återupptar produktionen av mjölk eller andra mjölkprodukter, inom en period som skall fastställas av medlemsstaten, skall han senast den 1 april som följer efter dagen för ansökan beviljas en referenskvantitet i enlighet med artikel 4.1.

Artikel 6

1. Medlemsstater skall, före ett datum som de skall fastställa och senast den 31 december, för den aktuella tolvmånadersperioden godkänna tillfälliga upplåtelser av individuella referenskvantiteter som de producenter som är berättigade till inte avser att utnyttja. De referenskvantiteter som avses i artikel 4.3 får inte upplåtas tillfälligt förrän den 31 mars 1995.

▼B

Medlemsstater får reglera upplåtelserna beroende på producentkategori eller mjölkproduktionens struktur och får begränsa upplåtelser till uppköparnivå eller inom regioner samt fastställa i vilken mån upplåtelserna får ske på nytt.

2. Varje medlemsstat får besluta att inte tillämpa punkt 1 på grundval av ett eller båda av följande kriterier:

— Behovet att underlätta strukturell utveckling och anpassning.

— Betydande administrativa behov.

Artikel 7

1. Referenskvantiteter som finns disponibla i ett företag skall i händelse av överlåtelse genom försäljning, utarrendering eller arv överföras tillsammans med företaget till de producenter som tar över företaget i enlighet med närmare bestämmelser som medlemsstaterna skall fastställa med hänsyn till de arealer som används för mjölkproduktion eller andra objektiva kriterier och, i förekommande fall, eventuella avtal mellan parterna. Varje del av referenskvantiteten som inte har överförts tillsammans med företaget skall tillföras den nationella reserven.

Samma bestämmelser skall gälla för andra typer av överlåtelser som för producenterna medför jämförbara rättsliga effekter.

Emellertid gäller följande:

a) Till och med den 30 juni 1994 skall den referenskvantitet som avses i artikel 4.3 tillföras den nationella reserven i händelse av försäljning eller utarrendering av företaget.

b) Om mark överlåts till offentliga myndigheter eller för offentligt bruk eller om överlåtelser sker i syften som inte har något samband med jordbruk, skall medlemsstater föreskriva att erforderliga åtgärder för att skydda parternas rättmätiga intressen genomförs och särskilt att den överlåtande producenten ges möjlighet att fortsätta med mjölkproduktion om det är hans avsikt.

2. Om det inte finns något avtal mellan parterna i det fall ett arrendekontrakt löper ut utan att det finns möjlighet till förnyelse på liknande villkor eller i situationer som medför jämförbara rättsliga effekter skall de disponibla referenskvantiteterna i det aktuella företaget helt eller delvis överföras till de producenter som övertar dem, i enlighet med bestämmelser som antagits eller kommer att antas av medlemsstaterna med beaktande av parternas rättmätiga intressen.

Artikel 8

I syfte att slutföra omstruktureringen av mjölkproduktionen på det nationella planet, i regionerna eller inom upptagningsområdena, eller för att förbättra miljön får medlemsstater vidta en eller flera av följande åtgärder i enlighet med närmare bestämmelser som de skall fastställa med beaktande av parternas rättmätiga intressen:

— Bevilja ersättning genom en eller flera årliga utbetalningar till producenter som åtar sig att definitivt lägga ned hela eller del av sin mjölkproduktion och tillföra den nationella reserven de således frigjorda referenskvantiteterna.

— På grundval av objektiva kriterier fastställa de villkor på vilka producenter i början av en tolvmånadersperiod mot förskottsbetalning, av den behöriga myndigheten eller av det organ som utsetts av nämnda myndighet, får erhålla en extratilldelning av sådana referenskvantiteter som i slutet av den föregående tolvmånadersperioden frigjorts definitivt av andra producenter mot ersättning i en eller flera årliga utbetalningar som motsvarar den ovan nämnda betalningen.

— När det gäller överlåtelse av mark i syfte att förbättra miljön, fastställa att den disponibla referenskvantiteten för det aktuella företaget tilldelas den överlåtande producenten om han avser att fortsätta med mjölkproduktion.

▼B

— På grundval av objektiva kriterier fastställa de regioner eller uppsamlingsområden inom vilka överlåtelse av referenskvantiteter får ske mellan vissa producentkategorier utan motsvarande överlåtelse av mark i syfte att förbättra mjölkproduktionens struktur.

— På ansökan av producenten hos den behöriga myndigheten, eller hos det organ som utsetts av denna myndighet, tillåta överlåtelse av referenskvantiteter utan motsvarande överlåtelse av mark eller vice versa i syfte att förbättra mjölkproduktionens struktur på företagsnivå eller att möjliggöra en övergång till extensiv produktion.

Till och med den 30 juni 1994 får producenter med en referenskvantitet enligt artikel 4.3 emellertid inte dra nytta av bestämmelserna i denna artikel, med undantag för bestämmelserna i den tredje strecksatsen.

▼M2

För att i varje medlemsstat under perioden 1993/94 genomföra ett program för att omstrukturera mjölkproduktionen och, om så krävs, fylla på den nationella reserven i syfte att tilldela de tilläggskvantiteter som avses i artikel 3.2 andra stycket första strecksatsen, skall gemenskapsfinansiering beviljas med högst de belopp i ecu som anges nedan; tillämpningsbestämmelser, i synnerhet det högsta bidraget, skall antas enligt förfarandet i artikel 11:

Belgien	1 106 613
Danmark	1 678 207
Tyskland	10 460 461
Grekland	235 842
Spanien	1 959 115
Frankrike	8 854 814
Irland	1 970 627
Italien	3 470 719
Luxemburg	101 007
Nederländerna	4 133 772
Portugal	679 994
Förenade kungariket	5 348 829

Dessa belopp skall omräknas till nationella valutor med hjälp av den omräkningskurs som är tillämplig vid bokföring av utgifter enligt den budget för Europeiska gemenskaperna som är gällande den 20 juli 1993.

Finansieringen av betalningen enligt detta program skall anses som intervention i den mening som avses i artikel 3 i förordning (EEG) nr 729/70 ([1]).

Åtagandet om utbetalning skall göras i enlighet med anslagen för räkenskapsåret 1993 på begäran av medlemsstaterna senast den 30 september 1993. Utbetalningarna från betalningsorganen måste ske före den 15 oktober 1994.

▼B

Artikel 9

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) mjölk: den produkt som erhålls vid mjölkning av en eller flera kor.

b) andra mjölkprodukter: särskilt grädde, smör och ost.

c) producent: en fysisk eller juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer som driver ett jordbruksföretag ►M2 inom en medlemsstats geografiska territorium ◄ och

— som säljer mjölk eller andra mjölkprodukter direkt till konsumenten

([1]) EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13.

▼B

— och/eller levererar till uppköparen.

d) företag: samtliga produktionsenheter som drivs av den enskilda producenten och är belägna ►M2 inom en medlemsstats geografiska territorium ◄.

e) uppköpare: ett företag eller en sammanslutning som köper upp mjölk eller andra mjölkprodukter från producenter för att

— behandla eller bearbeta mjölken eller mjölkprodukterna,

— sälja mjölken eller mjölkprodukterna till ett eller flera företag som behandlar eller bearbetar mjölk eller andra mjölkprodukter.

Som uppköpare betraktas även varje sammanslutning av uppköpare inom samma geografiska område som för medlemmarnas räkning utför det administrativa och bokföringsmässiga arbete som krävs för betalningen av avgiften. I samband med tillämpningen av denna bestämmelse skall Grekland betraktas som ett enda geografiskt område där ett offentligt organ får betraktas som sammanslutning av uppköpare enligt ovan.

f) företag som behandlar eller bearbetar mjölk eller andra mjölkprodukter: ett företag eller en sammanslutning sombedriver verksamhet i form av insamling, förpackning, lagring, kylning och bearbetning eller vars mejeriverksamhet är begränsad till en av dessa aktiviteter.

g) leverans: varje leverans av mjölk eller andra mjölkprodukter, oavsett om transporten utförs av producenten, en uppköpare, ett företag som behandlar eller bearbetar sådana produkter eller av en tredje part.

h) mjölk eller mjölkekvivalent som säljs direkt *för konsumtion*: mjölk eller mjölkprodukter, omräknade till mjölkekvivalenter, som säljs eller överlåts gratis utan att passera via ett företag som behandlar eller bearbetar mjölk eller andra mjölkprodukter.

Artikel 10

Avgiften skall betraktas som intervention i syfte att stabilisera jordbruksmarknaderna och skall användas till att finansiera utgifter inom mjölksektorn.

Artikel 11

Tillämpningsföreskrifter för denna förordning, särskilt närmare bestämmelser om egenskaperna hos sådan mjölk, inbegripet fetthalten, som betraktas som representativ i samband med fastställandet av de kvantiteter mjölk som levererats eller köpts upp, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 30 i förordning (EEG) nr 804/68 ([1]).

▼A1

För Österrike, Finland och Sverige skall 1992 utgöra referensår för den mjölk som betecknas som representativ och den representativa genomsnittliga fetthalten för levererad mjölk skall fastställas till 4,03 % för Österrike, 4,34 % för Finland och 4,33 % för Sverige.

▼B

Artikel 12

Förordningarna (EEG) nr 857/84 och (EEG) nr 2074/94 upphör att gälla.

Artikel 13

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

([1]) EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 13. Förordningen senast ändradgenom förordning (EEG) nr 2071/92 (EGT nr L 215, 30.7.1992, s. 64).

▼B

Den skall tillämpas från och med den 1 april 1993.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.